

opusdei.org

Chlapec, ktorý sa uzdravil na príhovor Dona Álvara

Susana Wilson je matkou Joseho Igancia Ureta Wilson. Jej modlitby k biskupovi Álvarovi za uzdravenie syna uvádza aj Svätá Stolica v beatifikačnom procese Álvara del Portillo, keďže uzdravenie Joseho Ignacia bolo z medicínskeho hľadiska označené za nevysvetliteľné.

11.04.2014

Kolko má dnes Jose Ignacio rokov?

10. júla (2014) bude mať jedenásť rokov. Narodil sa 10. júla 2003.

Už keď sa narodil mal zdravotné problémy?

No, tie problémy sa začali už dávno pred jeho narodením. Už v januári 2003, keď som bola tehotná s Jose Ignaciom, nám povedali, že jeho pôrod nebude jednoduchý, lebo bolo veľmi pravdepodobné, že sa narodí s omfalokélou, pupučnou herniou. Od tej chvíle sme sa zverili biskupovi Álvarovi, modlili sme sa jeho modlitbovú kartičku. Keď lekári urobili v marci ultrazvuk, diagnózu len potvrdili.

Začiatkom júna som musela odísť do nemocnice, kde som mala zostať až do pôrodu. To čakanie ako keby trvalo večnosť, boli to veľmi ťažké časy, náš starší syn bol doma a bol z toho nervózny.

Keď sa Jose Ignacio konečne narodil, vážil 1750 gramov, čo ale lekári považovali za úspech, keďže neočakávali, že by mohol vážiť viac než 1,5 kilogramu.

Vtedy ešte nediagnostikovali žiadne problémy so srdcom?

Pred pôrodom nie. Až neskôr lekári uskutočnili viacero vyšetrení, aby ho mohli operovať na omfalokélu, pričom zistili, že Jose Ignacio má vývinovú srdcovú poruchu, s vážnymi následkami pre krvný obeh.

Problémy so srdcom sa začali už po narodení. V sobotu 12. júla Joseho Ignacia operovali na omfalokélu, ale nastali komplikácie, pretože mu prudko poklesla teplota, zastavilo sa srdce a operáciu museli urgentne ukončiť. Nasledujúce dni sa objavili ďalšie problémy a u chlapca došlo aj k istým poškodeniam na mozgu. Máme diagnostický ultrazvuk z 28. júla, ktorý ukazuje zmeny na mozgu,

s léziami v oboch hemisférach mozgu, spôsobenými nedostatočným prekrvovaním.

Jedného dňa som sa začala v tichosti modliť a zdalo sa mi, že ukazovatele prívodu kyslíka na monitore prístroja sa pomaličky začali stabilizovať. Spomínam si, ako som o tom hovorila aj manželovi. Vtedy vstúpila do miestnosti aj službukonajúca sestrička, a keď videla že hodnoty prívodu kyslíka sa stabilizovali, znížila dávky na respiračnom prístroji, aby mohol Jose Ignacio začať postupne dýchať sám. Toto bol ten kľúčový moment, keď sme sa presvedčili, že biskup Álvaro nám pomáha. A tak som poprosila aj ďalších ľudí, aby nám pomohli, a modlili sa k biskupovi Álvarovi za pomoc pre Jose Ignacia.

Najskôr šlo lekárom o to, aby stabilizovali Joseho Ignacia, aby ho mohli prepustiť z nemocnice, a na

operáciu by mohol ísť o rok neskôr. Zhodnotiac situáciu sa však lekári rozhodli pre paliatívnu operáciu, pričom definitívnu operáciu odložili na neskôr.

Operácia srdca sa uskutočnila 30. júla, dvadsať dní po narodení Joseho Ignacia. Prvých 48 hodín po chirurgickom zákroku všetko vyzeralo dobre. Zdalo sa, že lekári sú spokojní.

Potom sa ale situácia úplne zmenila.

Čo sa stalo?

2. augusta asi o pol tretej popoludní nás súrne zavolali na jednotku intenzívnej starostlivosti pre deti v Univerzitnej nemocnici, pretože Josemu Ignaciovovi sa veľmi priťažilo. Cítili sme, že situácia je maximálne vážna. Celou cestou do nemocnice sme sa modlili. Keď sme tam prišli, chcela som vidieť syna, ale povedali mi, že to nie je možné, pretože ho

práve resuscitujú. Bola som taká deprimovaná, že som nevládala ani chodiť. Pomáhal mi svokor, ktorý sa tam práve objavil, a ja som sa modlila z modlitbovej kartičky k biskupovi Álvarovi bez prestania. Skončila som jednu modlitbu, a hneď som začala s druhou. Nič iné sme nerobili.

Zavolali sme niekoľkým ľuďom, aby obvolali všetkých známych a požiadali ich o modlitbu k biskupovi Álvarovi za Joseho Ignacia.

Sestrička mi neskôr povedala, že keď vtedy videla Joseho Ignacia, bola prekvapená, ako zvláštne vyzeral, aj keď prístroje ukazovali normálne hodnoty. Lekári sa rozhodli urobiť echokardiogram a vtedy zistili perikardiálnu tamponádu, a okamžite sa snažili ju redukovať. A vtedy sa jeho srdce zastavilo.

Ďalšia srdcová zástava, podobne ako tie pred operáciou?

Nie, tentokrát sa srdce zastavilo na viac než pol hodinu. Doktori si už mysleli, že chlapec zomrel, pretože nereagoval na srdcovú masáž, ani na nič iné. Ale keď už svoje úsilie skoro vzdali, srdce Joseho Ignacia začalo znovu biť.

Aj napriek tomu bol perikardiálny výtok naďalej masívny. Spomínam si, že doktor Felipe Heusser, kardiológ z Katolíckej univerzity, nám povedal, že srdce Joseho Ignacia obnovilo normálny pulz, ale že tam bol naďalej krvný výtok v perikardiálnej oblasti, ako aj v oblasti obličiek.

Šli sme dnu, pozrieť sa na Joseho Ignacia, bol bledý ako stena. Boli sme zhrození. Nechty mal fialové – vysvetlili nám, že to bolo nedostatkom kyslíka.

Celý deň sme sa vtedy veľmi intenzívne modlili.

Kedy sa mu začal stav zlepšovať?

Na druhý deň hneď ráno nám povedali, že Jose Ignacio dobre spal. Keď sme ho navštívili, boli sme prekvapení, že má zdravú farbu, farbu ako novonarodené dieťa, a nechty už nemal fialové.

Pamätám si na slová službukonajúceho lekára, ktorého sa doktor Heusser prišiel spýtať, že o koľkej hodine v noci chlapec zomrel. Je to len taký malý detail, ale vždy mi to pripomína podobnú situáciu, keď sa istý lekár pýtal otca svätého Josemaríu na jeho smrteľne choré dieťa.

Doktor Heusser mi potvrdil, že si nikdy nemyslel, že by dieťa mohlo prežiť. Stále mi hovorí, akým veľkým prekvapením pre neho bolo, že to Jose Ignacio prežil. Raz sa ma spýtal aj ku komu sme sa modlili. Aj pre ďalších lekárov to bolo neočakávané.

Žije dnes Jose Ignacio normálnym životom?

Žije normálny život dieťaťa primerane jeho veku, aj keď musel prekonať ťažkosti, s ktorými iné deti zápasit' nemusia. Po tom všetkom čo ho postihlo, sme si mysleli, že buď zomrie, alebo ak prežije, bude navždy pripútaný k lôžku. Preto všetko to, čo Jose Ignacio teraz dokáže robiť, si vieme vysvetliť len vo svetle Božej moci a príhovoru biskupa Álvara.

Hrá výborne futbal. Najradšej si oblieka dres Alexisa Sancheza, alebo Messiho, alebo tímový dres klubu Colo-Colo, keď hrá so svojimi kamarátmi. Má veľmi rád tenis a jeden z jeho učiteľov, ktorý s ním hral hovorí, že má veľmi dobre koordinované pohyby a je plný nadšenia. Pri tanci sa nikdy neunaví, miluje hudbu, chodí si po dome a pospevuje pesničky, ktoré si sám vymýšľa, tancuje si pritom do rôznych rytmov. Na svadbe svojej tety pretancoval celú noc.

Nezostali mu nejaké neurologické následky?

Jose Ignaciovi sa dostáva pomoci, aby sa dokázal lepšie koncentrovať, a podobne ako aj niektorí iní z jeho spolužiakov, má špeciálneho učiteľa, asistenta, ktorý mu pomáha napredovať. Možno teda povedať, že vzhľadom na ťažkosti, ktoré prekonal, je to všetko v normálnych parametroch. V škole mu najskôr išlo ťažšie čítanie a písanie, ale teraz je to už lepšie.

Špeciálny učiteľ tvrdí, že Jose Ignacio má veľký potenciál, a že je veľmi chytrý. Niekedy, keď si robí domáce úlohy, a keď mu to nejde, tak sa vie aj rozhnevať, ale neskôr sa do toho znovu pustí. Je dosť chytrý na to, aby veci rýchlo pochopil, a neskôr to vie využiť aby si o tom zavtipkoval, alebo to dokáže využiť ako nejaký argument. Pri jedle nás dokáže rozosmiať, je veľmi zábavný a vtipný.

Ako by ste opísali charakter a osobnosť svojho syna?

Ja som jeho matkou a tak si uvedomujem, že niekedy ho možno neviem posúdiť objektívne. Budem sa však snažiť čo najviac sa držať reality, nenechať sa unášať pocitmi, alebo hrdosťou, že mám takého syna.

Jose Ignacio je veselý, zaniatený chlapec, je veľmi motivovaný. Tiež by som poukázala na jeho vytrvalosť, nenechá sa len tak od niečoho odradiť, ďalej jeho veľkú sebaúctu a spoločenskú.

V škole má veľa priateľov, s ktorými spoločne robí domáce úlohy, alebo sa hrajú na Wii, alebo Playstation, alebo hrajú futbal. Často navštevuje aj svojich kamarátov, vo svojom ročníku je lídrom. Priateli sa s mnohými učiteľmi, asistentmi, aj staršími žiakmi. Na jednej školskej akcii sa zúčastnil na tanečnej súťaži,

a nemal zábrany prevziať mikrofón od starších žiakov a zaspievať.

Spomíname si na jeden príbeh, keď mal osem rokov. Prichádza na hodinu náboženstva s dobre napakovaným obedárom v ruke. Učiteľka sa mu chce povzbudivo prihovoriť: „No, k takému obedu by dobre padla aj kávička.“ A na to jej Jose Ignacio odvetil: „Ešte lepšie by padlo nejaké to pivko“. Takáto rýchla, vtipná reakcia je pre neho typická.

Aj keď to v škole nemal jednoduché, naučil sa vytrvalosti a problémy nikdy neumenšovali jeho vlastnú sebaúctu. Ak je mu niečo príťažké, požiada o pomoc a necúva pred problémom.

Doma je to tiež jedno veselé dieťa, veľmi sa snaží a teší sa zo života. Keď sa mupred vyše rokom narodil mladší braček, bol z toho celý nadšený. Vyspevuje mu, rozpráva

mu, berie ho na ruky, starostí sa, keď brat plače, má pod kontrolou každého, kto sa chce k bratovi priblížiť, aby ho mohol ochraňovať.

Smiem sa spýtať, čo všetky tieto udalosti znamenali pre vás a pre vášho manžela?

Znamenajú veľa duchovne. Zanechali stopu aj v mnohých iných veciach, ale predovšetkým to všetko bolo významné v duchovnej rovine. Keď si tak analyzujeme naše manželstvo, uvedomujeme si, že pre nás „dobrodružstvo“ s Jose Ignaciom bolo procesom hlbokkej konverzie a priblíženia sa k Bohu.

Práve vtedy sme objavili naše povolanie do Opus Dei. Pre mňa to bolo vo chvíľach na pôrodníckom oddelení v nemocnici, pred narodením Joseho Ignacia. Pre môjho manžela to bolo o niečo neskôr. Dúfame, že biskup Álvaro sa

bude naďalej za nás prihovárať aj v budúcnosti, tak ako to robil doteraz.

Myslíte si, že príbeh Joseho Ignacia nesie v sebe posolstvo, ktoré môže byť zaujímavé pre každého človeka?

Je to výzva na nádej pre všetkých tých, ktorí prechádzajú ťažkosťami života. Jose Ignacio je živým svedectvom Božieho daru, daru toho, že nás priviedol na tento svet. Jeho vytrvalosť nám ukazuje, čo znamená bojovať deň čo deň, aby sme dostali zo seba to najlepšie v akýchkoľvek životných situáciách. Vo chvíľach, keď okolnosti robia život veľmi ťažkým, blízkosť k Bohu vám dáva silu ísť ďalej.

.....

sk-sk/article/chlapec-ktory-sa-uzdravil-
na-prihovor-dona-alvara/ (26.03.2025)